ĢENERĀLADVOKĀTA JANA MAZAKA [*JÁN MAZÁK*] SECINĀJUMI, sniegti 2009. gada 3. decembrī[1]

I — Ievads

1. Ar šo apelācijas sūdzību Ralfs Šrēders [*Ralf Schräder*] lūdz Tiesu atcelt Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 19. novembra spriedumu lietā T-187/06 *Schräder*/Kopienas Augu šķirņu birojs (KAŠB)[2] (turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja R. Šrēdera prasību pret KAŠB Apelācijas padomes (turpmāk tekstā — "Apelācijas padome") 2006. gada 2. maija lēmumu noraidīt viņa pieteikumu par Kopienas aizsardzību augu šķirnei "SUMCOL 01" (turpmāk tekstā — "reģistrācijai pieteiktā šķirne") saskaņā ar Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulu (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību[3].

2. Apelācijas sūdzība būtībā ir par jautājumu, vai Pirmās instances tiesa pareizi apstiprināja apstrīdēto lēmumu, saskaņā ar kuru reģistrācijai pieteikto šķirni nevarēja skaidri atšķirt no salīdzināmās šķirnes, kura ir plaši pazīstama.

II — Atbilstošās tiesību normas

3. Atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 6. pantam Kopienas augu šķirņu aizsardzību piešķir šķirnēm, kas ir noteiktas [atšķirīgas], vienadabīgas, stabilas un jaunas.

4. Atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 7. pantam:

"1. Šķirni uzskata par atšķirīgu, ja to var skaidri atšķirt no jebkuras citas šķirnes, salīdzinot ar izteiktajām īpašībām, kas iegūtas no konkrētā genotipa vai genotipu kombinācijas, no jebkuras citas šķirnes, par kuras esamību ir vispār zināms [tā ir plaši pazīstama]

1 — Oriģinālvaloda — angļu.
2 — Krājums, II-3151. lpp.
3 — OV L 227, 1. lpp.

pieteikuma iesniegšanas datumā, kas noteikts, ievērojot 51. pantu.

5. Atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 67. pantam pārsūdzēt var tos KAŠB lēmumus, kas pieņemti cita starpā saskaņā ar 61. un 62. pantu.

2. Kādas citas šķirnes esamība ir jāuzskata par vispār zināmu [plaši pazīstamu] tad, ja datumā, kas noteikts, ievērojot 51. pantu:

6. Atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 70. pantam:

a) tā bijusi augu šķirņu aizsardzības objekts vai bijusi reģistrēta oficiālajā augu šķirņu reģistrā Kopienā vai jebkurā dalībvalstī, vai jebkurā attiecīgas kompetences starpvalstu organizācijā;

"1. Ja [KAŠB] institūcija, kas ir sagatavojusi lēmumu, uzskata pārsūdzību par pieņemamu un pamatotu, [KAŠB] lēmumu labo. To nepiemēro gadījumos, kad pārsūdzības iesniedzējam iebilst cita pārsūdzības procesā iesaistīta puse.

b) bijis iesniegts pieteikums augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai vai reģistrēšanai šādā oficiālā reģistrā, paredzot, ka pa to laiku, pamatojoties uz pieteikumu, aizsardzība piešķirta vai reģistrēta.

2. Ja lēmumu neizlabo viena mēneša laikā kopš pamatojuma saņemšanas, tad [KAŠB] steidzami:

Īstenošanas noteikumos, ievērojot 114. pantu, kā piemērus turpmāk var norādīt gadījumus, ko uzskata par vispār zināmiem."

— izlemj, vai tas sāks rīkoties, ievērojot 67. panta 2. punkta otro teikumu, un

— nosūta pārsūdzību Apelācijas padomei."

7. Regulas Nr. 2100/94 75. pantā attiecībā uz pieņemto lēmumu pamatojumu izklāstu un tiesībām izskatīt lietu tiesā ir noteikts:

"[KAŠB] lēmumiem pievieno tā pamatojuma izklāstu, uz kā tie balstīti [KAŠB lēmumiem jābūt pamatotiem]. Tos balsta tikai uz to pamatojumu vai pierādījumu, par ko procesā iesaistītajām pusēm ir bijusi iespēja rakstiski vai mutiski sniegt savas piezīmes."

8. Atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 76. pantam:

"Izskatot lietu [KAŠB], tas pēc sava ierosinājuma [savas ierosmes] izmeklē faktus tiktāl, ciktāl tos pārbauda, ievērojot 54. un 55. pantu. Tas neņem vērā tādus faktus vai pierādījumus, kas nav iesniegti [KAŠB] noteiktajā termiņā."

9. Komisijas 1995. gada 31. maija Regulas (EK) Nr. 1239/95 par noteikumiem, kas jāievēro, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 2100/94 attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem Kopienas augu šķirņu birojā[4], 60., 61., 62. un 63. pantā ir noteiktas normas par KAŠB pierādījumu savākšanu, ekspertu uzaicināšanu, pierādījumu savākšanas izmaksām un procesa mutiskās daļas un pierādījumu iesniegšanas protokoliem.

III — Fakti

10. Pārsūdzētajā spriedumā prāvas rašanās fakti, kas ir pašreizējā strīda pamatā, tika izklāstīti šādi:

"10. 2001. gada 7. jūnijā prasītājs, Ralfs Šrēders, KAŠB saskaņā ar Regulu Nr. 2100/94 iesniedza pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzību. Šis pieteikums tika reģistrēts ar Nr. 2001/0905.

11. Augu šķirne, attiecībā uz kuru ir lūgta aizsardzība, ir šķirne "SUMCOL 01"

4 — OV L 121, 37. lpp.

(turpmāk tekstā — "šķirne SUMCOL 01" vai "pieteiktā šķirne"), kas sākotnēji tika apzīmēta kā *Coleus canina*, *Katzenschreck* sugā ietilpstoša. Vēlāk lietas dalībnieki secināja, ka šī šķirne drīzāk ietilpst sugā *Plectranthus ornatus*.

12. Pieteikumā prasītājs norādīja, ka pieteiktā šķirne Eiropas Savienības teritorijā jau ir tirdzniecībā kopš 2001. gada ar nosaukumu "Verpiss dich" ("lasies prom"), bet ne ārpus šīs teritorijas. Tā esot radīta, krustojot *Plectranthus ornatus* sugas augu ar *Plectranthus ssp*. (augs, kas vācu valodā tiek saukts par Dienvidamerikas "Buntnessel") sugas augu.

13. 2001. gada 1. jūlijā KAŠB uzdeva *Bundessortenamt* (Federālais augu šķirņu birojs, Vācija) atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 55. panta 1. punktam veikt tehnisko pārbaudi.

14. Gan no lietas materiāliem, gan apstrīdētajā lēmumā ietvertā faktu izklāsta, kā arī no prasības pieteikumā ietvertajiem apgalvojumiem par faktiskajiem apstākļiem, kurus KAŠB nav apstrīdējis, izriet, ka pārbaudes procedūras pirmā gada laikā prasītāja konkurenti ir iebilduši pret lūgtās aizsardzības piešķiršanu. Šie konkurenti apgalvoja, ka pieteiktā šķirne nav jauna augu šķirne, bet gan ir savvaļas šķirne, kuras izcelsme ir Dienvidāfrika, un šajā valstī, kā arī Vācijā tā tiek tirgota jau daudzus gadus.

15. Vispirms pieteiktā šķirne tika pielīdzināta salīdzināmai šķirnei, kuru piegādāja ar prasītāju konkurējošs uzņēmums *Unger* un kuru tas bija klasificējis kā *Plectranthus comosus* sugā ietilpstošu — "līdzīgu *ornatus*". Patiešām, šķita, ka šīs divas šķirnes skaidri neatšķiras. Tomēr *Unger* nav varējis iesniegt nevienu pierādījumu, ka šī salīdzināmā šķirne jau ir pazīstama. Savā pagaidu ziņojumā, kas izstrādāts atbilstoši *UPOV* (*Union internationale pour la protection des obtentions végétales* [Starptautiskā Jaunu augu šķirņu aizsardzības savienība]) 2002. gada 28. novembra normām, *Bundessortenamt* turklāt norādīja:

"[..] šajā gadā "SUMCOL 01" neatšķiras no sabiedrības *Unger* augiem ar nosaukumu *Plectranthus ornatus*. Tomēr Ungers [*Unger*] nevarēja iesniegt nevienu

pierādījumu par augu tirdzniecību, kas veikta kopš 1998. gada. 2003. gadā būtu jāveic jauna pārbaude."

16. 2002. gada 20. martā Dr. Menne [*Dr Menne*], kas rīkojas Heines [*Heine*] — par tehnisko pārbaudi atbildīgās *Bundessortenamt* pārbaudītājas — vārdā, sazinājās ar E. van Jārsfeldu [*E. van Jaarsveld*], Kirstenbošas [*Kirstenbosch*] (Dienvidāfrika) Botāniskā dārza darbinieku, lūdzot viņam piegādāt sugu *Plectranthus comosus* vai *Plectranthus ornatus* spraudeņus vai sēklas, kurus [*Bundessortenamt*] plānoja izmantot kā salīdzināmās šķirnes. Viņa arī uzdeva jautājumu, vai šo sugu šķirnes ir pieejamas Dienvidāfrikas tirgū.

17. 2002. gada 25. marta atbildē E. van Jārsfelds norādīja:

"Sugas *Plectranthus com*osus un *P. ornatus* mūsu valstī tiek parasti kultivētas. Pirmā suga joprojām tiek uzskatīta par invazīvu nezāļu augu, un to vairs nedrīkst pārdot stādu audzētavās. Daudzkrāsainie kultūraugi ir pieejami un bieži tiek kultivēti, un es domāju, ka joprojām ir likumīgi tos pavairot. Suga *P. ornatus* joprojām ir plaši izmantota un stādu audzētāju pārdota. Pie mums patlaban ir rudens, un es sagādāšu šo divu sugu sēklas. Tā kā runa nav par mūsu reģionam raksturīgām sugām, mēs tās šeit Kirstenbošā nekultivējam un man šo sugu sēklas jāmēģina sagādāt no īpašiem dārziem."

18. 2002. gada 15. maija vēstulē Millere [*Miller*] no *Royal Horticultural Society Garden de Wisley* (Apvienotā Karaliste), Heinei izklāstīja:

"Baidos, ka mums nav *Plectranthus* sēklu. Iesaku jums sazināties vai nu ar *Botanical Society of South Africa* Kirstenbošā [..], vai arī *Silverhill Seeds* [..], Keiptaunā, Dienvidāfrikā.

Attiecībā uz *C. Canina* ir gandrīz droši, ka runa ir par *Plectrantus ornatus* sugu, kas kļūdas pēc agrāk bija pazīstama ar nosaukumu *P. comosus*. Es atvedu dažus "*C. canina*" augus pārstādīšanai, un tie ir vairāk vai mazāk identiski *P. ornatus*

sugas augiem, kurus es kultivēju jau daudzus gadus, un vienam augam, kuru es saņēmu pagājušā gada sākumā no Lielbritānijas stādu audzētāja tā identificēšanai."

19. 2002. gada 16. oktobra vēstulē E. van Jārsfelds pēc pieteiktās šķirnes fotoattēla aplūkošanas, kuru tam nosūtīja Heine, pauda šādu nostāju:

"Attiecīgais jūsu augs, bez šaubām, ir *P. ornatus Codd*. Es šo sugu pazīstu ļoti labi. *P. comosus* ir krūms ar ļoti atšķirīgām pūkainām lapām."

20. 2002. gada 12. decembrī *Bundessortenamt* saņēma spraudeņus, ko bija nosūtījis E. van Jārsfelds, norādot, ka tie ir izaudzēti viņa privātajā dārzā. Tā kā daži no šiem spraudeņiem neizturēja pārvešanu, iespējams, aukstuma dēļ, *Bundessortenamt* pavairoja tos, kas bija izturējuši pārvešanu, lai iegūtu papildu spraudeņus. Tādējādi iegūtie augi tika kultivēti kopā ar pieteiktās šķirnes "SUMCOL 01" augiem 2003. pārbaudes gadā. Šīs pārbaudes beigās izrādījās, ka pieteiktā šķirne tikai minimāli atšķiras no augiem, kas iegūti no E. van Jārsfelda nosūtītajiem spraudeņiem. Atbilstoši Heines 2003. gada 19. augusta vēstulei atšķirības noteikti bija "būtiskas", bet tikko saskatāmas.

21. Ar 2003. gada 7. augusta vēstuli KAŠB informēja prasītāju, ka, pēc *Bundessortenamt* domām, "salīdzinot ar Kirstenbošas Botāniskajā dārzā pārbaudītajiem augiem, pastāvot vāja augu atšķirtspēja". Lietas dalībniekiem ir skaidrs, ka šo augu izcelsme faktiski ir E. van Jārsfelda privātais dārzs. Šajā vēstulē tika konstatēts arī, ka, pēc Heines domām, prasītājs nav spējis identificēt savu šķirni "SUMCOL 01" laikā, kad viņš apmeklēja *Bundessortenamt* izmēģinājuma lauku.

22. 2003. gada septembrī prasītājs, atbildot uz tehniskās pārbaudes rezultātiem, izteica savus apsvērumus. Pamatojoties, no vienas puses, uz saviem izmeklēšanas brauciena uz Dienvidāfriku rezultātiem, kas notika no 2003. gada 29. augusta līdz 1. septembrim, un, no otras puses, uz Meises [*Meise*] (Beļģija) Botāniskā

dārza 2003. gada 15. septembra apmeklējuma rezultātiem, prasītājs norāda savu pārliecību, ka salīdzinājumā izmantotie E. van Jārsfelda dārza izcelsmes augi nav salīdzināma šķirne, bet pati šķirne "SUMCOL 01". Turklāt viņš izsaka šaubas par salīdzināmās šķirnes atpazīstamību.

23. *Bundessortenamt* 2003. gada 9. decembra galīgais ziņojums, kurš izstrādāts atbilstoši *UPOV* normām, pievienojot KAŠB 2003. gada 15. decembra vēstuli, tika paziņots prasītājam, lai tas sniegtu savus apsvērumus. Šajā ziņojumā tika konstatēta atšķirtspējas neesamība starp pieteikto šķirni "SUMCOL 01" un salīdzināmo Dienvidāfrikas (E. van Jārsfelda) šķirni *Plectranthus ornatus*.

24. Prasītājs savus pēdējos apsvērumus par šo ziņojumu sniedza 2004. gada 3. februārī.

25. Ar 2004. gada 19. aprīļa Lēmumu R 446 (turpmāk tekstā — "noraidošais lēmums") KAŠB noraidīja lūgumu piešķirt Kopienas aizsardzību sakarā ar šķirnes "SUMCOL 01" atšķirtspējas neesamību Regulas Nr. 2100/94 7. panta izpratnē.

26. Konkrētāk, attiecībā uz nosacījumu, kas saistīts ar salīdzināmās šķirnes plašu pazīstamību, KAŠB noraidošajā lēmumā norādīja:

"Tehniskās pārbaudes laikā, ņemot vērā aplūkotās īpašību izpausmes, šķirne "SUMCOL 01" skaidri neatšķīrās no salīdzināmā Dienvidāfrikas *Plectranthus ornatus* materiāla, kas pieteikuma iesniegšanas brīdī (2001. gada 7. jūnijā) bija plaši pazīstams.

[..]

E. van Jārsfelds paziņoja, ka Kirstenbošas Botāniskais dārzs koncentrējas uz raksturīgām sugām. *P. ornatus* nav Dienvidāfrikai raksturīgs augs, kas izskaidro, kādēļ šī suga netiek kultivēta botāniskajā dārzā. [Salīdzināmā] šķirne tomēr

ir sastopama Dienvidāfrikas tirgū un tiek pārdota šīs valsts dārzkopībās, tādējādi tā ir sastopama privātos dārzos, piemēram, E. van Jārsfelda dārzā. Tā kā šī šķirne ir tirgū pieejama un ir atrodama privātos dārzos, tā ir jāuzskata par plaši pazīstamu.

[KAŠB] nav iemesla šaubīties par E. van Jārsfelda norādītā augu materiāla izcelsmi."

27. 2004. gada 11. jūnijā prasītājs par noraidošo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību KAŠB Apelācijas padomē. Šajā pašā sakarā viņš lūdza iespēju ieskatīties procedūras materiālos. Šis prasītāja lūgums pilnībā tika apmierināts 2004. gada 25. augustā, kas ir piecas dienas pirms četru mēnešu termiņa beigām, lai iesniegtu rakstu, kurā izklāstīti apelācijas sūdzības pamati, kas paredzēts Regulas Nr. 2100/94 69. pantā. Tomēr prasītājs šādu rakstu iesniedza 2004. gada 30. augustā.

28. Netika veikta noraidošā lēmuma iepriekšēja pārskatīšana atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 70. pantam, kas jāīsteno viena mēneša laikā pēc šajā normā paredzētās apelācijas sūdzības raksta saņemšanas. Ar 2004. gada 30. septembra vēstuli KAŠB tomēr prasītājam paziņoja savu tās pašas dienas lēmumu "pārcelt lēmuma [šajā jautājumā] pieņemšanas datumu" par divām nedēļām sakarā ar to, ka tam šķiet lietderīgi veikt jaunas izmeklēšanas.

29. 2004. gada 8. oktobrī E. van Jārsfelds KAŠB iesniedza šādus precizējumus:

"*Plectranthus ornatus* aprakstīja dr. L. E. Kods [*Dr L. E. Codd*] "Plectranthus and allied genera in southern Africa" (*Bothalia* 11, 4: 393. un 394. lpp., 1975). Savā aprakstā Dr. Kods konstatē, ka "tas aug uz klintīm vietās, kas ir daļēji ēnainas, starp 1 000 un 1 500 metriem virs jūras līmeņa no Etiopijas līdz Tanzānijai. Šis augs tiek kultivēts un ir daļēji aklimatizēts Dienvidāfrikā". Tātad es, piekrītot dr. Kodam, varu apgalvot un apstiprināt, ka šis augs mūsu vietējās stādu audzētavās ir tirdzniecībā jau vairāk nekā 30 gadus. Tas tika plaši izmantots un tirgots jau 1975. gadā, taču ar nosaukumu *P. neochilus*. Šobrīd *Plectranthus ornatus* ir atrodams dārzos visā Dienvidāfrikā un tas ir izplatīts dārzkopības tirdzniecībā."

30. 2004. gada 13. oktobrī KAŠB uzdeva jaunus jautājumus E. van Jārsfeldam par spraudeņu iegūšanas vietu un laiku, pierādījumus par to iegādi, alternatīvām iegādes vietām un iespējamo Eiropas izcelsmes augu materiālu, kā arī atsauci uz dr. Koda publikāciju.

31. 2004. gada 15. oktobrī E. van Jārsfelds sniedza šādu atbildi:

"Attiecīgie augi nav pirkti — tie ir parasti kloni, kurus cilvēki audzē visā Keiptaunā un Dienvidāfrikas Republikā (DĀR). Augu, kurus es jums nosūtīju, izcelsme ir mans privātais dārzs (es dzīvoju un strādāju Kirstenbošas Botāniskajā dārzā), pirms vairākiem gadiem es saņēmu spraudeni, kas tika izplatīts [dārzkopības] tirdzniecībā, no drauga Plamstedā [*Plumstead*]. Mēs šos augus regulāri audzējām mūsu botāniskajos dārzos ar nosaukumu *P. neochilus*, tomēr, kopš mēs esam atklājuši, ka šī ir ārvalstu suga, mēs to izskaudām no Kirstenbošas Botāniskā dārza, jo mēs kultivējam tikai DĀR augus. Šis klons ir pieejams stādu audzētavās visā DĀR un ir mūsu [dārzkopības] tirdzniecībā kopš 70. gadu sākuma. Es strādāju ar *Plectr.* jau daudzus gadus, un man šis klons ir labi zināms; tas netiek pavairots no sēklām, un tātad tam ir viena un tā pati ģenētiskā izcelsme, tātad tas ir unikāls klons.

Es jums nosūtīšu attiecīgās Dr. Koda [publikācijas] lapu kopijas."

32. KAŠB sazinājās arī ar Dienvidāfrikas Lauksaimniecības ministriju, atsaucoties uz E. van Jārsfelda ziņojumu un lūdzot sniegt vairāk informācijas par sugas *Plectranthus ornatus* pieejamību.

33. 2004. gada 2. novembrī Dž. Sedī [*J. Sadie*] no minētās ministrijas norādīja:

"Es sazinājos ar citu ekspertu *Plectranthus* jomā — dr. Gertu Britsu [*Dr Gert Brits*], kurš ir arī [šo spraudeņu] audzētājs.

Pirmkārt, *Plectranthus* ir viena no ģintīm, kas Ernsta E. van Jārsfelda darbības jomā ietilpst jau daudzus gadus, kādēļ viņš patiešām ir eksperts attiecībā uz šo ģinti un jūs varat ticēt viņa sniegtajai informācijai.

L. E. Koda publikācija 1975. gadā "Plectranthus (Labiataea) and allied genera in southern Africa", *Bothalia* 11, 4: 371.–442. lpp., norāda *P. ornatus* kā Dienvidāfrikā kultivētu un daļēji naturalizētu augu. To apstiprina Endrjū Henkijs [*Andrew Hankey*] savā rakstā, kas ir publicēts *Plantlife* Nr. 21, 1999. gada septembrī "The genus Plectranthus in South Africa: diagnostic characters and simple fields keys", 8.–15. lpp.

Otrkārt, *Plectranthus ornatus* ir parasta suga tropiskajā Āfrikā (Tanzānijā un Kenijā). Šī suga ir ļoti līdzīga Dienvidāfrikas sugai *P. neochilus*, atšķirības ir tajā, ka šai pēdējai sugai ir garāka ziedkopa un *P. ornatus* lapai ir noapaļots gals. Šķiet, ka stādu audzētāji jauc šīs divas sugas. Tā kā lielākā daļa stādu audzētāju nav kvalificēti botāniķi, attiecībā uz augu identifikāciju tie paļaujas uz citiem un tikai daži no viņiem zina smalko atšķirību starp šīm sugām.

Faktiski šīs sugas izcelsme ir Āfrikā un, ja šos augus pat tad, ja tie ir no privātiem dārziem, nevar atšķirt no šķirnes, attiecībā uz kuru tiek lūgts piešķirt aizsardzību to audzētājam, tas nozīmē, ka "šķirne" nav unikāla.

Pretorijas herbārijā ir atrodami izkaltēti *P. ornatus* paraugi, kas ir iegūti no kāda dārza 1960. gadā. Šo izkaltēto paraugu apstiprinājums, kas ir iegūts no naturalizētiem augiem un Dienvidāfrikas dārza augiem, ir atrodams nesenajā Dr. H. F. Glena [*Dr H. F. Glen*] publikācijā "Cultivated Plants of southern Africa — names, common names, literature", 2002, 326. lpp.

[..] Mēs varam noteikt *P. ornatus* audzēšanas vietas, taču tas prasīs laiku. Tomēr es varu jums ieteikt vērsties pie Portelizabetas [*Port Elizabeth*] *Rodene Wholesale Nursery* stādu audzētājiem, kuri ir sūdzējušies par šķirnes *P. neochilus* reģistrāciju ASV, jo pēc attēliem tie nespēj to atšķirt no standarta *P. neochilus*, kuru tie kultivē jau gandrīz 15 gadus."

34. 2004. gada 10. novembrī KAŠB nolēma nelabot noraidošo lēmumu iepriekšējās pārskatīšanas procedūras, kas paredzēta Regulas Nr. 2100/94 70. pantā, ietvaros un nosūtīja apelācijas sūdzību Apelācijas padomei. KAŠB norādīja, ka izšķirošais jautājums bija, vai E. van Jārsfelda *Bundessortenamt* nosūtītais attiecīgais šķirnes veģetatīvais materiāls bija, kā to apgalvoja prasītājs, no šķirnes "SUMCOL 01" materiāla, kas no Vācijas tika eksportēts uz Dienvidameriku. KAŠB uz šo jautājumu atbildēja noliedzoši, pamatojoties uz *Bundessortenamt* tehnisko pārbaudi, kurā tik norādīta atšķirību esamība starp pieteikto šķirni un salīdzināmo šķirni attiecībā uz augu lielumu, lapas platumu un ziedkopas virknes garumu.

35. 2005. gada 8. septembra rakstveida atbildē uz Apelācijas padomes uzdoto jautājumu KAŠB atzina, ka klimata un vides maiņa varētu izraisīt augu reakciju un ka, kā to paskaidroja *Bundessortenamt*, tātad nevar pilnībā izslēgt, ka starp šķirnēm parādās minimālas atšķirības un ka pieteiktā šķirne un salīdzināmā šķirne ir viena un tā pati šķirne.

36. Lietas dalībnieki tika uzklausīti Apelācijas padomē 2005. gada 30. septembra sēdē. No šīs sēdes protokola izriet, ka Heine tajā ir piedalījusies kā KAŠB pārstāve. Viņa cita starpā paziņoja, ka no sešiem E. van Jārsfelda nosūtītajiem spraudeņiem tikai četri bija izturējuši transportēšanu. Lai izslēgtu iespēju, ka atšķirības starp pieteikto šķirni un salīdzināmo šķirni izraisījuši vides faktori, kā salīdzināmās šķirnes [iegūšanas vajadzībai] tika izgatavoti un izmantoti jauni spraudeņi. Tā kā tie ir otrās paaudzes, pēc Heines domām, konstatētās atšķirības būtu bijis jāizraisa genotipa faktoriem.

37. No sēdes protokola izriet arī, ka tās beigās Apelācijas padome nebija pilnībā pārliecināta par salīdzināmās šķirnes plašo pazīstamību. Neapstrīdot E. van Jārsfelda ticamību un tehniskās zināšanas, tā uzskatīja, ka daži viņa apgalvojumi šajā sakarā nebija pietiekami pierādīti, līdz ar to [KAŠB] šķita nepieciešams veikt apmeklējumu uz vietas Dienvidāfrikā, lai viens no tā locekļiem veiktu Regulas Nr. 2100/94 78. pantā paredzēto pierādījumu savākšanu.

38. [..]

39. 2005. gada 27. decembrī Apelācijas padome izdeva rīkojumu veikt attiecīgo pierādījumu savākšanu. Tā šai savākšanas īstenošanai piemēroja nosacījumu, ka prasītājam atbilstoši Komisijas [..] Regulas (EK) Nr. 1239/95 [..] 62. pantam ir jāsamaksā izdevumu avanss EUR 6 000.

40. 2006. gada 6. janvāra rakstā prasītājs norādīja, ka tam neesot jāsniedz pierādījumi un ka sākotnēji nebija rīkojuma veikt pierādījumu savākšanu. Viņš uzsvēra, ka tas ir KAŠB pienākums noteikt atšķirtspēju Regulas Nr. 2100/94 7. panta izpratnē. Tādēļ, pēc viņa domām, "iepazīšanas ceļojums" uz Dienvidāfriku bija paredzams, tikai piemērojot Regulas Nr. 2100/94 76. pantu. Līdz ar to viņam neesot jāmaksā izdevumu avanss.

41. Ar 2006. gada 2. maija lēmumu lietā A 003/2004 (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") Apelācijas padome noraidīja pret noraidošo lēmumu vērsto apelācijas sūdzību. Tā būtībā uzskatīja, ka šķirne "SUMCOL 01" nevar tikt skaidri atšķirta no pieteikuma iesniegšanas brīdī plaši pazīstamās salīdzināmās šķirnes.

42. Attiecībā uz rīkojuma par pierādījumu savākšanu neīstenošanu Apelācijas padome minētā lēmuma 20. lpp. norāda:

> "Padome neīstenoja rīkojumu par pierādījumu savākšanu, kas attiecas uz no E. van Jārsfelda dārza saņemtās salīdzināmās šķirnes identitāti un plašo pazīstamību, tādēļ, ka pēc tam, kad tā bija šaubījusies par iepriekš minētajiem punktiem, padome pārliecinājās, ka pielīdzināšanai izmantotā šķirne bija salīdzināmā šķirne, nevis "SUMCOL 01", un ka salīdzināmā šķirne pieteikuma iesniegšanas brīdī bija plaši pazīstama.
>
> Līdz ar to fakts, ka prasītājs nav samaksājis ar pierādījumu savākšanu saistīto izdevumu avansu, nav izšķirošs faktors lēmumā neveikt pierādījumu savākšanu.""

IV — Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

11. Ar 2006. gada 18. jūlijā iesniegtu prasības pieteikumu Pirmās instances tiesā R. Šrēders

cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu. Prasība būtībā bija balstīta uz astoņiem pamatiem, norādot Regulas Nr. 2100/94 pārkāpumus — tostarp 62. panta pārkāpumu kopsakarībā ar 7. panta 1. un 2. punktu, 67. panta 2. punktu, 70. panta 2. punktu, 75. pantu un "vispārējā aizlieguma tiesiskai valstij pieņemt pārsteidzošus lēmumus" pārkāpumu, kā arī 76. un 88. panta pārkāpumu — un Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punkta un 62. panta 1. punkta pārkāpumu.

— pieņemt prasītāja prasību, kura ir celta tiesvedībā pirmajā instancē, atcelt KAŠB Apelācijas padomes 2006. gada 2. maija lēmumu (reģistrācijas Nr. A003/2004).

Attiecībā uz otro punktu, pakārtoti:

12. Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa, vispirms noraidot katru no šiem pamatiem kā nepamatotu, neefektīvu vai neatbilstošu, noraidīja prasību kā nepamatotu un piesprieda R. Šrēderam segt tiesāšanās izdevumus.

— nosūtīt lietu Pirmās instances tiesai jauna sprieduma taisīšanai;

— piespriest KAŠB segt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, Pirmās instances tiesā un Apelācijas padomē.

V — Prasījumi Tiesā

13. R. Šrēdera prasījumi Tiesai ir šādi:

14. KAŠB prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 18. novembra spriedumu lietā T-187/06;

— noraidīt apelācijas sūdzību;

— piespriest R. Šrēderam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Pirmās instances tiesā un Tiesā.

17. Otrais pamats ir iedalīts piecās daļās un tajā tiek norādīts uz turpmākiem Kopienu tiesību pārkāpumiem, acīmredzamām pretrunām un procesuālām kļūdām, it īpaši tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa apstiprināja, ka augu šķirņu detalizēto aprakstu akadēmiskajā literatūrā drīkst ņemt vērā, lai noteiktu, vai reģistrācijai pieteiktā šķirne ir plaši pazīstama.

VI — Apelācija

A — *Ievada piezīmes*

18. KAŠB uzskata, ka pamati, uz kuriem ir balstīta šī apelācijas sūdzība, ir jāatzīst par nepieņemamiem, jo tie ir pilnībā pretēji Pirmās instances tiesas sniegtajam faktu un pierādījumu vērtējumam. Katrā ziņā KAŠB apstrīd katru R. Šrēdera norādīto argumentu un apgalvo, ka viņa pamati ir jānoraida kā nepamatoti.

15. Savas apelācijas sūdzības pamatojumam R. Šrēders izvirza divus pamatus, katru no tiem sadalot vairākās atsevišķās daļās.

16. Savā pirmajā pamatā, kuram ir sešas daļas, R. Šrēders būtībā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, pārskatot apstrīdēto lēmumu, ir pieļāvusi vairākas procesuālas kļūdas, jo tā attiecināja pārmērīgi stingras prasības uz viņa apsvērumiem, nonāca pie pretrunīgiem secinājumiem, pārkāpa viņa tiesības tikt uzklausītam, acīmredzami nepareizi novērtēja faktus un tos sagrozīja, kā arī sagrozīja pierādījumus.

19. Šajā kontekstā, tā kā šajā apelācijas sūdzībā patiešām nav izvirzīti jautājumi par pieņemamību un tā kā abi lietas dalībnieki šajā tiesvedībā ir snieguši apsvērumus par tiesas kontroli lietās par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu atbilstoši Regulai Nr. 2100/94, man šķiet, ka jāsniedz dažas vispārīgas piezīmes par Kopienu tiesu lomu šādās lietās un to kompetenču apjomu.

20. Sākumā jāpiebilst, ka KAŠB pieņemtos lēmumus par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu vai nepiešķiršanu — neskaitot iespēju, ka KAŠB institūcija var tos pārskatīt, sagatavojot pašu aplūkojamo lēmumu, — potenciāli var izskatīt trīs līmeņu tiesu sistēmā, kurā pirmā "iekšējā" pārsūdzība ir Apelācijas padomē. Pēc administratīvās kontroles procedūras, kā ir skaidri redzams no Regulas Nr. 2100/94 73. panta 1. un 2. punkta, pastāv tiesas kontroles iespēja Pirmās instances tiesā un apelācija Tiesā saskaņā ar EKL 225. pantu.

21. Šajā sakarā ir jāatceras, ka katrā no šiem līmeņiem ir atšķirīgs kontroles priekšmets. Apelācijas padome — kā tas izriet no Regulas Nr. 2100/94 71. un 72. panta — pārskata un izlemj lietu, un, šādi rīkojoties, tā pati var īstenot pilnvaras, kuras ir KAŠB kompetencē. Tādēļ ir jāveic jauna un pilna apelācijas sūdzības iebildumu izvērtēšana pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem[5].

22. Pirmās instances tiesai ir jāpārbauda Apelācijas padomes lēmuma, pret kuru ir celta prasība, likumība. Tā izvērtē, vai šis lēmums tā pieņemšanas laikā Apelācijas padomē[6] varētu nebūt spēkā kāda iemesla dēļ, kas ir minēts Regulas Nr. 2100/94 73. panta 1. punktā, proti, pamatojoties uz kompetences trūkumu, būtiskiem procedūras pārkāpumiem, Līguma, šīs regulas vai jebkuras ar tās piemērošanu saistītās tiesību normas pārkāpumiem vai arī pilnvaru ļaunprātīgu pārsniegšanu.

23. Savukārt saskaņā ar EKL 225. pantu prasības Tiesā priekšmets ir Pirmās instances tiesas lēmuma vai sprieduma likumība. Šajā apelācijā Kopienu Tiesa nevar pārbaudīt Apelācijas padomes pieņemto lēmumu atstāt spēkā sākotnējo KAŠB lēmumu. Apelācijas process nav paredzēts kā vispārējā Pirmās instances tiesā celtās prasības pārskatīšana. Drīzāk, kā izriet no pastāvīgās judikatūras, Kopienu Tiesas kompetence apelācijas ietvaros ir tikai izvērtēt Pirmās instances tiesas juridisko risinājumu — principā nepārbaudot faktu vērtējumu — par tiesā iesniegtajiem pamatiem[7].

5 — Šajā nozīmē ir redzamas paralēles starp to kontroles sistēmu, kuru ieviesa ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp): it īpaši skat. 2007. gada 13. marta spriedumu lietā C-29/05 P ITŠB/*Kaul* (Krājums, I-2213. lpp., 56. un 57. punkts).

6 — Šajā nozīmē skat. iepriekš 5. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Kaul*, 53. un 54. punkts; skat. arī 2006. gada 11. maija spriedumu lietā C-416/04 P *Sunrider*/ITSB (Krājums, I-4237. lpp., 55. punkts).

7 — Šajā ziņā skat. 2008. gada 21. februāra spriedumu lietā C-348/06 P Komisija/*Girardot* (Krājums, I-833. lpp., 49. punkts) un 1994. gada 1. jūnija spriedumu lietā C-136/92 P Komisija/*Brazzelli Lualdi* u.c. (Krājums I-1981. lpp., 59. punkts).

24. Turklāt, kontrolējot Kopienu iestāžu aktus, Kopienu tiesas, kā Pirmās instances tiesa to norādīja savās ievada piezīmēs pārsūdzētā sprieduma 59.–62. punktā, var veikt tikai ierobežoti "detalizētu" juridisko kontroli. rīcības brīvības robežas[9]. Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 61. punktā tostarp norādīja, ka šādos gadījumos Kopienu tiesām ir jāpārbauda izvirzīto pierādījumu materiālā precizitāte, ticamība un konsekvence un arī jāpārbauda, vai šie pierādījumi izveido visu atbilstošo datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai izvērtētu attiecīgo sarežģīto situāciju[10].

25. Šajā sakarā no Tiesas judikatūras izriet, ka, ja Kopienu iestādēm, īstenojot savas pilnvaras, ir jāvērtē sarežģītas ekonomiskas situācijas, šīm iestādēm jāpiešķir plaša rīcības brīvība[8]. No judikatūras izriet arī tas, ka, kad tiek pārbaudīts uz šāda novērtējuma pamata pieņemtais administratīvais lēmums, Kopienu tiesai nav jāaizstāj kompetentās iestādes veiktais novērtējums ar savējo. Līdz ar to tiesas kontrolei šādos jautājumos ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai, pieņemot konkrēto pasākumu, nav pieļauta acīmredzama kļūda vai pilnvaru pārsniegšana un vai attiecīgā iestāde nav acīmredzami pārsniegusi savas

26. Manuprāt, šī judikatūra ir piemērojama arī attiecībā uz Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu, tomēr tikai tiktāl, ciktāl administratīvais lēmums šajā jomā pamatojas uz sarežģītu novērtējumu, par kādu ir runa iepriekš minētajā judikatūrā, kāds neapšaubāmi, kā Pirmās instances tiesa nosprieda pārsūdzētā sprieduma 63.–66. punktā, ir gadījums, kad jānovērtē augu šķirnes atšķirīgais raksturs atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 7. panta 1. punktā noteiktiem kritērijiem.

8 — Šajā ziņā skat., *inter alia*, 2000. gada 14. decembra spriedumu lietā C-99/99 Itālija/Komisija (*Recueil*, I-11535. lpp., 26. punkts), 1998. gada 19. novembra spriedumu lietā C-150/94 Apvienotā Karaliste/Padome (*Recueil*, I-7235. lpp., 49. punkts), 2002. gada 12. marta spriedumu apvienotajās lietās C-27/00 un C-122/00 *Omega Air* u.c. (*Recueil*, I-2569. lpp., 65. punkts), 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-87/00 *Nicoli* (Krājums, I-9357. lpp., 37. punkts), 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-372/97 Itālija/Komisija (*Recueil*, I-3679. lpp., 83. punkts) un 1997. gada 14. janvāra spriedumu lietā C-169/95 Spānija/Komisija (*Recueil*, I-135. lpp., 34. punkts).

9 — Šajā ziņā skat. Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 11. aprīļa rīkojumu lietā C-474/00 P(R) Komisija/*Bruno Farmaceutici* u.c. (*Recueil*, I-2909. lpp., 90. punkts), 2007. gada 18. decembra spriedumu lietā C-202/06 *Cementbouw*/Komisija (Krājums, I-12129. lpp., 53. punkts) un 2009. gada 2. jūlija spriedumu lietā C-343/07 *Bavaria* un *Bavaria Italia* (Krājums, I-5491. lpp., 82. punkts).

10 — Šajā ziņā skat. 2007. gada 22. novembra spriedumu lietā C-525/04 P Spānija/*Lenzing* (Krājums, I-9947. lpp., 57. punkts) un 2007. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-326/05 P *Químicas del Vallés*/Komisija (Krājums, I-6557. lpp., 76. un 77. punkts).

27. Šādi secinot, tā kā vairākas R. Šrēdera pamatu daļas daļēji pārklājas un daļēji atkārtojas, jāaplūko kopā i) pirmā pamata pirmā un otrā daļa un ii) šī pamata trešā, ceturtā un piektā daļa. Tāpat kopā tiks aplūkotas otrā pamata pirmā, otrā un trešā daļa.

B — *Pamati*

1) Pirmais pamats

a) Pirmā pamata pirmā un otrā daļa, kas attiecas uz Pirmās instances tiesas konstatējumiem par jautājumu, vai salīdzināmā šķirne un reģistrācijai pieteiktā šķirne faktiski ir viena un tā pati šķirne

i) Galvenie argumenti

28. Sava pamata pirmajā daļā R. Šrēders apstrīd Pirmās instances tiesas konstatējumus pārsūdzētā sprieduma 76., 79. un 131. punktā saistībā ar Heines paziņojumiem par to, vai E. van Jārsfelda salīdzināmā šķirne patiesībā bija identiska reģistrācijai pieteiktajai "SUMCOL 01" šķirnei. R. Šrēders apgalvo, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 131. punktā kļūdaini ir nospriedusi, ka viņš nav iesniedzis nevienu pierādījumu sava apgalvojuma, saskaņā ar kuru Heines paziņojumi apstrīdētajā lēmumā tika atainoti nepilnīgi, pamatojumam. Otrkārt, Apelācijas padomes 2005. gada 30. septembra sēdes protokols, uz kuru ir atsauce pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, nav skaidrs pierādījums par sēdes dalībnieku apgalvojumiem, jo šie protokoli tika izveidoti, pārkāpjot Regulas Nr. 1239/95 63. panta 2. punktu. Treškārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 79. punktā pamatojās uz pierādījumiem, kuri nebija tiesas dokumentos, un tādējādi sagrozīja pierādījumus un pamatoja savus secinājumus par Heines elektronisko pastu tikai ar pieņēmumiem.

29. Pirmā pamata otrajā daļā tiek norādīts uz procesuālajām kļūdām Pirmās instances tiesas konstatējumos pārsūdzētā sprieduma 36., 71., 73., 74., 79. un 131. punktā, jo E. van Jārsfelda salīdzināmā šķirne un reģistrācijai pieteiktā šķirne īstenībā neesot identiskas. R. Šrēders uzskata, ka Pirmās instances tiesa

nevarēja pamatoti nospriest pārsūdzētā sprieduma 73. punktā, ka viņa norādītās vispārējās iezīmes bija nepietiekamas, lai atspēkotu *Bundessortenamt* secinājumu, ka konstatētās atšķirības starp E. van Jārsfelda salīdzināmo šķirni un reģistrācijai pieteikto "SUMCOL 01" šķirni nav vides faktori.

30. Šajā sakarā R. Šrēders norāda, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa noteica pārlieku stingras prasības viņa apsvērumiem un tādējādi pārkāpa principus, kuri regulē pierādījumu savākšanu. It īpaši, ņemot vērā jau pagājušo laika posmu kopš augu izpētes, viņam nebija iespēju iesniegt konkrētākus pierādījumus, lai atspēkotu Heines apgalvojumus Apelācijas padomē. R. Šrēders turklāt norāda, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 130. punktā nosprieda, ka Heine sniegusi apgalvojumus kā procesa dalībniece, nevis kā lieciniece vai eksperte. Tā kā R. Šrēders ir apstrīdējis šos apgalvojumus, Apelācijas padome un Pirmās instances tiesa nedrīkstēja piešķirt vairāk nozīmes KAŠB apgalvojumiem, nepieņemot viņa sniegtos pierādījumus. Vispārīgā veidā noraidot viņa piedāvājumus sniegt pierādījumus, Pirmās instances tiesa pārkāpa R. Šrēdera tiesības tikt uzklausītam.

31. Otrkārt, R. Šrēders norāda, ka, pārsūdzētā sprieduma 74. punktā iekļaujot apstrīdēto secinājumu, saskaņā ar kuru viņa iesniegtie pierādījumi neesot bijuši pietiekami precīzi, Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi faktus un pierādījumus. It īpaši Pirmās instances tiesa ir ignorējusi to, ka R. Šrēders Apelācijas padomes sēdē ir sniedzis komentārus par 2003. gadā salīdzinātajām augu šķirnēm savos 2005. gada 14. oktobra rakstveida apsvērumos attiecībā uz atšķirībām starp salīdzināmām šķirnēm. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa ir ignorējusi viņa piedāvājumu, kurš ir izteikts pieteikuma 43. punktā, sniegt eksperta pierādījumus viņa apgalvojuma pamatojumam, ka šīs atšķirības ir izskaidrojamas ar *Bundessortenamt* veikto salīdzināmās šķirnes pavairošanu.

ii) Vērtējums

32. Es vēlos atgādināt pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru Pirmās instances tiesa ir vienīgā instance, kuras kompetencē ir, no vienas puses, konstatēt faktus, izņemot gadījumu, kad šo konstatējumu materiālā neprecizitāte izriet no šai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, un, no otras puses, veikt šo faktu vērtējumu. Ja Pirmās instances tiesa ir konstatējusi vai novērtējusi faktus, tad Tiesa saskaņā ar EKL 225. pantu ir kompetenta pārbaudīt šo

faktu juridisko kvalifikāciju un tiesiskās sekas, kuras Pirmās instances tiesa ir paredzējusi [11].

33. Tādējādi Tiesa nav kompetenta konstatēt faktus vai principā pārbaudīt pierādījumus, kurus Pirmās instances tiesa ir pieņēmusi šo faktu pamatojumam. Ja šie pierādījumi ir atbilstoši iegūti un ir ievēroti vispārīgie tiesību principi un procesuālie noteikumi attiecībā uz pierādīšanas pienākumu, iesniegto pierādījumu izvērtējums ir jāveic Pirmās instances tiesai pašai. Tādēļ šis izvērtējums, ja vien nav sagrozīta pati pierādījumu jēga, nav tiesību jautājums, kas jāpārbauda Tiesai [12].

34. Tālāk šīs sūdzības ir jāaplūko to kontekstā, kas attiecas uz pārsūdzēto spriedumu.

35. Tajās pārsūdzētā sprieduma daļās, kas ir saistītas ar sūdzībām, Pirmās instances tiesa vispirms kā nepamatotu noraidīja pirmā pamata pirmo daļu, ar kuru R. Šrēders apgalvoja, ka KAŠB un Apelācijas padome kļūdaini nosprieda, ka "SUMCOL 01" nebija atšķirtspējas Regulas Nr. 2100/94 7. panta 1. punkta izpratnē.

36. Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 73. punktā nosprieda, ka R. Šrēdera norādītie elementi sava argumenta pamatojumam tomēr nav pietiekami, lai pierādītu, ka *Bundessortenamt* un vēlāk KAŠB, kā arī tā Apelācijas padome ir pieļāvuši acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas var būt pamats apstrīdētā lēmuma atcelšanai.

37. Šis konstatējums divos aspektos būtībā ir apstrīdēts divās pirmā pamata daļās: pirmkārt, tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 74. punktā ir nospriedusi, ka apsvērumi saistībā ar vides faktoru ietekmi, kurus iesniedza R. Šrēders, nav pietiekami, lai atspēkotu *Bundessortenamt* pretēju secinājumu, un, otrkārt, tiktāl, ciktāl 77.–79. punktā Pirmās instances tiesa nepieņēma R. Šrēdera norādītos argumentus, kas bija pamatoti ar

11 — Šajā ziņā skat. it īpaši 2008. gada 18. decembra spriedumu apvienotajās lietās C-101/07 P un C-110/07 P *Coop de France bétail et viande* u.c./Komisija (Krājums, I-10193. lpp., 58. punkts), 2006. gada 6. aprīļa spriedumu lietā C-551/03 P *General Motors*/Komisija (Krājums, I-3173. lpp., 51. punkts) un 2008. gada 22. maija spriedumu lietā C-266/06 P *Evonik Degussa*/Komisija un Padome, 72. punkts.

12 — Šajā ziņā skat. iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu apvienotajās lietās *Coop de France bétail et viande* u.c./Komisija, 59. punkts; lietā *General Motors*/Komisija, 52. punkts, un lietā *Evonik Degussa*/Komisija un Padome, 73. punkts.

Heides izteiktajiem paziņojumiem Apelācijas padomes sēdē un viņas elektroniskā pasta vēstulē KAŠB.

38. Tādēļ tiktāl, ciktāl R. Šrēders cenšas pierādīt, ka Pirmās instances tiesa nevarēja pamatoti secināt, ka iepriekš norādītie fakti un apstākļi nebija pietiekami, lai atspēkotu *Bundessortenamt* secinājumu, kuru bija apstiprinājusi Apelācijas padome, viņš, lai gan formāli norādot uz kļūdām tiesību piemērošanā, patiesībā apstrīd Pirmās instances tiesas veikto faktu novērtējumu par šo jautājumu un apstrīd arī šiem faktiem piešķirto pierādījumu vērtību.

39. Tiktāl pirmā pamata pirmā un otrā daļa, ņemot vērā iepriekš minēto judikatūru[13], ir jāatzīst par nepieņemamu.

40. Ciktāl R. Šrēders apgalvo, ka Pirmās instances tiesa sagrozīja faktus un pierādījumus, novērtējot argumentus, kas bija pamatoti ar Heines paziņojumiem un iespējamo vides faktoru ietekmi uz atšķirībām starp salīdzināmo šķirni un reģistrācijai pieteikto šķirni, Tiesa saskaņā ar judikatūru uzskata, ka pierādījumu sagrozīšana ir notikusi tad, ja, neiesniedzot jaunus pierādījumus, jau iesniegto pierādījumu vērtējums ir acīmredzami nepareizs[14].

41. Tomēr ar pirmā pamata pirmās un otrās daļas kontekstā norādītajiem apgalvojumiem tiek tikai apstrīdēts Pirmās instances tiesas veiktais faktu novērtējums no dažādiem aspektiem, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 74. punktā sniegtā novērtējuma nepilnīgais raksturs. Tomēr R. Šrēders nav pierādījis, kādā veidā Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi pierādījumu skaidro nozīmi iepriekš minētās judikatūras nozīmē. Šajā sakarā jānorāda, ka pierādīt, ka Pirmās instances tiesa varēja vai, pēc R. Šrēdera uzskata, tai bija jānovērtē pierādījumi atšķirīgi un šiem faktiem jāpiešķir citāda vērtība, nav tas pats, kas pierādīt, ka Pirmās instances tiesas veiktais šo faktu un pierādījumu novērtējums ir kļūdains.

13 — Skat. šo secinājumu 32. un 33. punktu.

14 — Šajā ziņā skat., *inter alia*, 2008. gada 8. maija spriedumu lietā C-304/06 P *Eurohypo*/ITSB (Krājums, I-3297. lpp., 34. punkts), 2007. gada 18. janvāra spriedumu lietā C-229/05 P *PKK* un *KNK*/Padome (Krājums, I-439. lpp., 37. punkts) un iepriekš 10. zemsvītras piezīmē minēto spriedumu lietā *Industrias Químicas del Vallés*/Komisija, 60. punkts.

42. Turklāt es nedomāju, ka apgalvojumi, ka Pirmās instances tiesa šajos pārsūdzētā sprieduma punktos ir pārkāpusi procesuālās normas par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu savākšanu, ir pamatoti.

43. Pirmkārt, jāatceras, ka Pirmās instances tiesai pašai nebija jāveic pilnīgs novērtējums par to, ka "SUMCOL 01" šķirnei nebija atšķirtspējas Regulas Nr. 2100/94 7. panta 1. punkta izpratnē. Drīzāk tās uzdevums bija pārbaudīt, vai, veicot šādu novērtējumu, Apelācijas padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu[15].

44. Otrkārt, it īpaši attiecībā uz Heines paziņojumu novērtējumu, pat pieņemot, ka, kā apgalvo R. Šrēders, mutiskās daļas protokols netika izsniegts dalībniekiem apstiprināšanai, kas ir pretēji Regulas Nr. 1239/95 63. panta 2. punktam, procesuāla kļūda vien nav pietiekama, lai atspēkotu Pirmās instances tiesas atsauci uz protokolu pārsūdzētā sprieduma 79. punktā. Turklāt nevis Tiesai apelācijas kārtībā, bet Pirmās instances tiesai ir jānosaka, vai Heines paziņojumi apstrīdētajā lēmumā tika pierakstīti nepilnīgi, ko [Pirmās instances] tiesa pārsūdzētā sprieduma 131. punktā, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā[16], atzina par nepierādītu. Visbeidzot, pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Pirmās instances tiesa paskaidroja, kāpēc tā uzskata, ka vispārējā pierādījumu novērtējumā īpaša nozīme jāpiešķir Heines paziņojumam, kurš ir ietverts 2005. gada 20. jūnija elektroniskā pasta vēstulē. Līdz ar to tā, īstenojot savu ekskluzīvo jurisdikciju pierādījumu novērtēšanā, noteica, ka šiem paziņojumiem ir jāpiešķir pierādījuma vērtība, un nav pierādīts, ka, šādi rīkojoties, Pirmās instances tiesa pārkāptu normas par pierādījumu savākšanu un pierādīšanas pienākumu.

45. Manuprāt, tas pat attiecas uz i) to, ka Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā Heines paziņojumus Apelācijas padomes sēdē, un uz ii) secinājumu pārsūdzētā sprieduma 74. punktā. It īpaši attiecībā uz pēdējo punktu nevar apgalvot, ka Pirmās instances tiesa, kā R. Šrēders interpretē tās spriedumu, "būtu noteikusi pārāk stingras prasības" viņa apsvērumiem vai viņam "būtu pārmetusi"

15 — Skat. šo secinājumu 25., 26. un 36. punktu.

16 — It īpaši jāpiebilst, ka prasības pieteikuma Pirmās instances tiesai 41. punktā R. Šrēders piedāvāja pierādījumus, proti, pieaicināt Heini kā liecinieci, lai pamatotu savus apsvērumus Apelācijas padomes sēdē, nevis protokola pilnībai.

papildu pierādījumu neiesniegšanu; drīzāk tā vienkārši nosprieda, vērtējot tai iesniegto pierādījumu vērtību — un tādēļ, manuprāt, nepieļaujot procesuālu kļūdu —, ka viņa sniegtie paskaidrojumi, liecības un eksperta atzinumi nebija pietiekami, lai atspēkotu *Bundessortenamt* secinājumu.

46. Visbeidzot, tiktāl, ciktāl R. Šrēders atkārtoti apgalvo — kā viņš to dara arī visos iesniegtajos pamatos šajā apelācijā —, ka fakti nav pietiekami izvērtēti un ka Pirmās instances tiesa ir noraidījusi viņa piedāvājumus iesniegt papildu pierādījumus, es vēlos norādīt, ka Tiesa attiecībā uz Pirmās instances tiesas veikto procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu lūgumu, ko iesniedzis prāvas dalībnieks, vērtējumu ir konsekventi spriedusi, ka Pirmās instances tiesa vienīgā var spriest par iespējamo nepieciešamību papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par lietām, kuras tā izskata. Vai pierādījumi ir pārliecinoši, izvērtē vienīgi Pirmās instances tiesa pati, un uz to netiek attiecināta pārbaude Tiesā apelācijas tiesvedības ietvaros, izņemot Pirmās instances tiesā iesniegto pierādījumu sagrozīšanas gadījumu vai ja Pirmās instances tiesas veikto konstatāciju būtiska neprecizitāte izriet no lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem[17].

17 — Šajā ziņā skat. 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā C-47/07 P *Masdar (UK)*/Komisija (Krājums, I-9761. lpp., 99. punkts), 2001. gada 10. jūlija spriedumu lietā C-315/99 P *Ismeri Europa*/Revīzijas palāta (*Recueil*, I-5281. lpp., 19. punkts) un 2008. gada 11. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-75/05 P un C-80/05 P Vācija/*Kronofrance* (Krājums, I-6619. lpp., 78. punkts).

Tā kā šajā kontekstā[18] šāda sagrozīšana vai neprecizitātes netika konstatētas, sūdzības par to, ka Pirmās instances tiesa ir ignorējusi piedāvājumu pievienot papildu pierādījumus, manuprāt, ir jānoraida.

47. Ņemt vērā iepriekš minētos apsvērumus, man šķiet, ka pirmā pamata pirmā un otrā daļa ir jānoraida.

b) Pirmā pamata trešā, ceturtā un piektā daļa, kurās tiek apgalvots par kļūdu tiesību piemērošanā, novērtējot E. van Jārsfelda apgalvojumu ticamību

i) Galvenie argumenti

48. Pirmā pamata trešā daļa attiecas uz "SUMCOL 01" pieejamību Dienvidāfrikā 2002. gadā, un tā ir vērsta pret Pirmās instances tiesas secinājumiem pārsūdzētā sprieduma 82. punktā, ka "vismaz prasītājs ir pierādījis, ka vienam Kenijas uzņēmumam —

18 — Skat. šo secinājumu 41.–45. punktu.

Florensis — līdz 2001. gada beigām bija ierobežots skaits paraugu, lai veiktu produktivitātes pārbaudes, un ka viens Dienvidāfrikas uzņēmums — *Alba-Atlantis* — 2002. gada sākumā bija izteicis īslaicīgu interesi saņemt ekskluzīvu šīs šķirnes izplatīšanas licenci Dienvidāfrikā". R. Šrēders apgalvo, ka šie secinājumi ir kļūdaini, jo viņš ir pierādījis arī to, ka reģistrācijai pieteiktās sugas augus bija iespējams saņemt Āfrikā no Vācijas, pasūtot pa pastu. Turklāt Pirmās instances tiesa ignorēja viņa piedāvājumu sagādāt pierādījumu tam, ka E. van Jārsfelda privātajā dārzā auga reģistrācijai pieteiktās sugas augs un nevis plaši pieejamas sugas paraugs, kurš ir iegūstams no Dienvidāfrikas audzētavām. Turklāt R. Šrēders apgalvo, ka Pirmās instances tiesas novērtējums bija neloģisks un tajā tika sagrozīti pierādījumi, jo tas apstiprināja Apelācijas padomes secinājumu, ka reģistrācijai pieteiktā suga bija plaši pieejama Dienvidāfrikas augu audzētavās, kaut gan R. Šrēders bija norādījis — un tas nav apstrīdēts šajā punktā —, ka Dienvidāfrikas uzņēmums izrādīja interesi saņemt šīs sugas ekskluzīvas izplatīšanas licenci.

49. Pirmā pamata ceturtajā daļā R. Šrēders apstrīd Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 84., 93. un 95. punktā veikto novērtējumu par E. van Jārsfelda eksperta atzinuma ticamību un objektivitāti attiecībā uz "SUMCOL 01" reģistrēšanu. Šajā sakarā Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā daļu no viņa apsvērumiem un ir ignorējusi viņa piedāvājumu iesniegt pierādījumu, ka E. van Jārsfelds bija ieinteresēts tajā, lai reģistrācijai pieteiktā suga netiktu reģistrēta.

50. Pirmā pamata piektā daļa it īpaši ir vērsta pret Pirmās instances tiesas secinājumu pārsūdzētā sprieduma 85. punktā, ka R. Šrēders neesot iesniedzis pierādījumus, kuri radītu nopietnas šaubas par E. van Jārsfelda apgalvojumu ticamību. R. Šrēders apgalvo, ka Pirmās instances tiesa nav pienācīgi ņēmusi vērā vairākus apsvērumus, kuri norādīja uz to, ka E. van Jārsfelda apgalvojumi ir apšaubāmi.

ii) Vērtējums

51. Pirmkārt, pirmā pamata trešās, ceturtās un piektās daļas ietvaros iesniegtās sūdzības būtībā ir par Pirmās instances tiesas argumentāciju, pamatojoties uz kuru tā pārsūdzētā sprieduma 81. punktā noraidīja R. Šrēdera argumentus, ar kuriem tas mēģināja atspēkot Apelācijas padomes pieņemto apgalvojumu, saskaņā ar kuru pēc pieredzes

var izslēgt, ka "SUMCOL 01" šķirnes augi varēja augt E. van Jārsfelda privātajā dārzā.

52. Tomēr pārsūdzētā sprieduma 86. un 87. punktā Pirmās instances tiesa skaidri norādīja, ka, pat pieņemot, ka Apelācijas padome — kā R. Šrēders centās pierādīt — bija kļūdaini piekritusi šim apgalvojumam, šāda kļūda neietekmēja apstrīdētā lēmuma likumību, jo katrā ziņā apgalvotais pieņēmums nevarēja atspēkot KAŠB vērtējumu, kurš pamatojās uz tehniskas pārbaudes rezultātiem, ka "SUMCOL 01" un E. van Jārsfelda šķirne bija divas dažādas šķirnes.

53. Tādēļ ir acīmredzami, ka sūdzības pirmā pamata trešās, ceturtās un piektās daļas ietvaros izteiktās sūdzības ir vērstas pret pārsūdzētā sprieduma motīviem, kurus Pirmās instances tiesa ir iekļāvusi [sprieduma] pilnīguma nolūkā. Tā kā šīs sūdzības, pat ja pieņem, ka tās ir pamatotas, nevar būt pamats šī sprieduma atcelšanai, tās atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai jānoraida kā neefektīvas[19].

54. Tomēr, manuprāt, šīs sūdzības katrā ziņā ir jāuzskata par nepieņemamām, jo tās it īpaši ir saistītas ar Pirmās instances tiesas secinājumiem, ka "SUMCOL 01" nepieejamība attiecīgajā laikā Dienvidāfrikā nav pierādīta, un secinājumiem, ar kuriem tiek noraidīti citi prasītāja prasījumi, ar kuriem tas mēģināja pierādīt, ka E. van Jārsfelda apgalvojumi nav ticami. Apstrīdot šo novērtējumu, R. Šrēders skaidri apstrīd Pirmās instances tiesas veikto faktu novērtējumu un lūdz Tiesu šajos punktos aizvietot Pirmās instances tiesas veikto novērtējumu ar savējo[20].

55. Turklāt man nešķiet, ka Pirmās instances tiesa attiecīgā pārsūdzētā sprieduma motīvu daļā būtu sagrozījusi pierādījumu skaidro nozīmi vai ka tā būtu pamatojusi savus secinājumus ar nepietiekamiem pierādījumiem[21].

56. No tā izriet, ka pirmā pamata pirmā, ceturtā un piektā daļa ir jānoraida.

19 — Šajā ziņā, *inter alia*, skat. 2007. gada 19. aprīļa spriedumu lietā C-273/05 P ITSB/*Celltech* (Krājums, I-2883. lpp., 55. un 56. punkts), 2003. gada 8. maija spriedumu lietā C-122/01 P *T. Port*/Komisija (*Recueil*, I-4261. lpp., 17. punkts) un 1993. gada 22. decembra spriedumu lietā C-244/91 P *Giorgio Pincherle*/Komisija (*Recueil*, I-6965. lpp., 31. punkts).

20 — Šajā ziņā skat. šo secinājumu 33. un 34. punktu un tajos minēto judikatūru.

21 — Šajā sakarā es atsaucos uz šo secinājumu 46. punktu un tajā minēto judikatūru.

c) Pirmā pamata sestā daļa, kurā tiek norādīts uz kļūdainiem secinājumiem attiecībā uz to, ka salīdzināmā šķirne jāuzskata par plaši pazīstamu

i) Galvenie argumenti

57. Ar pirmā pamata sesto daļu, kura attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 90., 91., 68., 80. un 96. punktu, R. Šrēders būtībā apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, kad tā pārbaudīja jautājumu, vai E. van Jārsfelda šķirni var uzskatīt par plaši pazīstamu Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punkta izpratnē. Šīs kļūdas izraisīja tas, ka Pirmās instances tiesa skaidri nenošķīra "šķirni [variety]" no "sugas [species]" un izmantoja šos jēdzienus daļēji kā sinonīmus.

58. Šrēders uzskata, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu un sagrozīja pierādījumus, pieņemot, ka Apelācijas padome, KAŠB un *Bundessortenamt* ir pielīdzinājuši E. van Jārsfelda salīdzināmo šķirni dr. Koda aprakstītajai "šķirnei". Otrkārt, pārsūdzētais spriedums ir pretrunīgs, jo tā 80. un 96. punktā ir noteikts, ka dr. Kods aprakstīja botānisku "sugu" *Plectranthus ornatus*, bet tā paša sprieduma 91. punktā atsauce ir uz "šķirni" *Plectranthus ornatus*. Treškārt, Pirmās instances tiesa paplašināja prasības priekšmetu, lai gan tā pārsūdzētā sprieduma 68. punktā noteica, ka KAŠB nevar šī procesa ietvaros pirmo reizi pamatoties uz dr. Koda aprakstīto "šķirni" tādēļ, ka šī šķirne nav ņemta vērā Apelācijas padomē.

ii) Vērtējums

59. Pirmais prasījums, kurš ir izvirzīts pirmā pamata sestās daļas ietvaros, šķiet, pamatojas pārsūdzētā sprieduma 91. punkta šaurā interpretācijā.

60. Pārsūdzētā sprieduma motīvos Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka pirmā pamata otrajā daļā, kurā R. Šrēders apgalvoja, ka KAŠB kļūdaini uzskatīja, ka salīdzināmā šķirne bija plaši pazīstama, un it īpaši ka E. van Jārsfelds kļūdās, apgalvojot, ka attiecīgie augi ir no šķirnes, kuru jau daudzus gadus var iegādāties Dienvidāfrikas dārzkopības veikalos. Viņš it īpaši apstrīdēja to, ka vienīgais, kas līdz šim esot pierādīts, ir atsevišķa

auga, kas aug E. van Jārsfelda privātajā dārzā, esamība[22].

61. Atbildot uz to, pārsūdzētā sprieduma 91. punktā Pirmās instances tiesa nosprieda, ka R. Šrēders pamata otrās daļas pamatojumam nav izvirzījis nedz specifiskus argumentus, nedz īpašus pierādījumus, kas — kā Pirmās instances tiesa to ir apkopojusi — "apstrīdēj[a] Apelācijas padomes veikt[o] salīdzināmās šķirnes, kuras izcelsme ir no E. van Jārsfelda dārza, pielīdzināšan[u] Dienvidāfrikas šķirnei, kas ietilpst sugā *Plectranthus ornatus*, kas ir aprakstīta attiecīgajās zinātniskajās publikācijās un minēta E. van Jārsfelda un Sedī paziņojumos". Pirmās instances tiesa secināja, ka Apelācijas padome "patiešām pamatoti varēja veikt šo pielīdzināšanu", balstoties uz dažādiem E. van Jārsfelda paziņojumiem.

62. Iepriekš minētās rindkopas mērķis bija nevis novienādot "šķirni" un "sugu"[23], bet drīzāk atspēkot apgalvojumu, ka paraugs, kurš tika nosūtīts kā salīdzināmā šķirne, bija atsevišķs augs E. van Jārsfelda dārzā, un apstiprināt — pretēji Apelācijas padomes secinātajam, kas tika pārņemts pārsūdzētā sprieduma 90. punktā —, ka, ņemot vērā dažādus faktorus, piemēram, E. van Jārsfelda un Sedī paziņojumus (Dienvidāfrikas Lauksaimniecības ministrijā) un dr. L. E. Koda aprakstu, "nosūtītie spraudeņi bija no Dienvidāfrikā kultivētās *P. ornatus* sugas".

63. Manuprāt, tādēļ nevar apgalvot, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi skaidro apstrīdētā lēmuma jēgu.

64. Otrais prasījums ir par to, ka pastāv pretrunas starp 80., 81. un 91. punktu, jo esot sajaukti jēdzieni "šķirne" un "suga".

65. Šajā sakarā jautājums par to, vai Pirmās instances tiesas sprieduma pamatojums ir pretrunīgs vai nepietiekams, ir tiesību jautājums, kuru var izvirzīt apelācijas tiesvedībā[24].

22 — Skat. pārsūdzētā sprieduma 55. punktu.

23 — Jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 91. punktā Pirmās instances tiesa atsaucas uz salīdzināmās *šķirnes* pielīdzināšanu *Plectranthus ornatus sugas* Dienvidāfrikas *šķirnei*.

24 — Šajā ziņā skat. 2007. gada 25. janvāra spriedumu apvienotajās lietās C-403/04 P un C-405/04 P *Sumitomo Metal Industries* un *Nippon Steel*/Komisija (Krājums, I-729. lpp., 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

66. Tomēr no pārsūdzētā sprieduma punktiem, kurus norādīja R. Šrēders, nešķiet, ka Pirmās instances tiesa nav pienācīgi ņēmusi vērā atšķirību starp jēdzieniem "šķirne" un "suga". Tieši pretēji, pārsūdzētā sprieduma 80. punktā tiesa atzina, ka *Plectranthus ornatus* ir suga ar daudzām šķirnēm, un 91. punktā tiesa atsaucās uz "sugas *Plectranthus ornatus* Dienvidāfrikas šķirni".

67. Turklāt tiktāl, ciktāl R. Šrēders apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 91. punktā nepareizi uzskatīja, ka dr. Kods savās publikācijās ir aprakstījis *Plectranthus ornatus* šķirni, nevis atbilstošo sugu, jāteic, ka katrā ziņā šajā kontekstā nav neapšaubāmas pretrunas tiktāl, ciktāl katra suga — pēc savas būtības — pastāv tikai dažādās šķirnēs un šī iemesla dēļ auga sugas detalizētu aprakstu ne vienmēr var nodalīt no šķirnēm, ko tā ietver.

68. Ņemot vērā iepriekš minēto, man nešķiet, ka Pirmās instances tiesa būtu nepareizi novērtējusi atšķirību starp jēdzieniem "šķirne" un "suga" un ka tās argumentācija būtu pretrunīga un secinājumi — kļūdaini.

69. Visbeidzot, tiktāl, ciktāl trešais prasījums, kurā tiek apgalvots, ka prasības priekšmets tika paplašināts, šķiet, ir pamatots ar tādu pašu šauru pārsūdzētā sprieduma 91. punkta interpretāciju, tas arī ir jānoraida kā nepamatots.

70. Tādēļ, manuprāt, pirmā pamata sestā daļa ir jānoraida.

71. No visa minētā izriet, ka pirmais pamats ir pilnībā jānoraida.

2) Otrais pamats

73. Otrā pamata otrajā daļā R. Šrēders apgalvo, ka — kā tas ir skaidri redzams arī no šī pamata pirmās daļas — KAŠB, Apelācijas padomes un Pirmās instances tiesas savāktie pierādījumi bija acīmredzami nepilnīgi, jo augu īpašības atbilstoši to aprakstam tajās publikācijās, kuras tika ņemtas vērā, netika salīdzinātas ar salīdzināmās šķirnes īpašībām.

a) Otrā pamata pirmā, otrā un trešā daļa, kurās tiek apgalvots, ka tiktāl, ciktāl pārsūdzētais spriedums apstiprina, ka, nosakot, vai salīdzināmā šķirne bija plaši pazīstama, var ņemt vērā publikācijas, tas ir acīmredzami pretrunīgs un kļūdains attiecībā uz pierādījumu savākšanu un pārkāpj Kopienu tiesības

74. Otrā pamata trešajā daļā R. Šrēders apgalvo, ka pretēji Pirmās instances tiesas nospriestajam pārsūdzētā sprieduma 97.–99. punktā saskaņā ar Kopienu tiesībām augu šķirnes detalizēta apraksta publikāciju nevar principā ņemt vērā, lai noteiktu, vai salīdzināmā šķirne ir plaši pazīstama. Šī apgalvojuma pamatojumam R. Šrēders atsaucas uz *UPOV* 1978. un 1991. gada konvencijām, Vācijas tiesībām un patentu tiesībām.

i) Galvenie argumenti

72. Otrā pamata pirmā daļa attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 96.–100. punktu un vēlreiz uz atšķirību starp botānisko sugu un šķirni. R. Šrēders uzskata, ka, tā kā Pirmās instances tiesa neatzina, ka zinātniskā literatūra ietvēra botāniskās sugas aprakstu, nevis šķirnes aprakstu, tās argumentācija ir atkal acīmredzami pretrunīga. Šajā sakarā viņš apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 80. un 96. punkts parāda, ka Pirmās instances tiesa *Plectranthus ornatus* uzskata par sugu, kura ietver vairākas šķirnes, un ka līdz ar to apraksti minētajās publikācijās ir botānisko sugu apraksti, bet *UPOV* dokuments TG/1/3, kuru Pirmās instances tiesa citē, atsaucas tikai uz auga "šķirnes" detalizētiem aprakstiem. Turklāt [Pirmās instances] tiesas secinājums pārsūdzētā sprieduma 80. punktā neatbilst tās [veiktās] pārbaudes apmēram, kurš ir definēts tā paša sprieduma 66. punktā.

ii) Vērtējums

75. Tāpat kā pirmā pamata sestajā daļā arī otrā pamata pirmajā, otrajā un trešajā daļā

tiek apstrīdēti secinājumi, pamatojoties uz kuriem Pirmās instances tiesa apstiprināja, ka Apelācijas padomei bija jānospriež, ka salīdzināmā šķirne ir plaši pazīstama.

76. Tiktāl, ciktāl otrā pamata pirmā daļa pārklājas ar pirmā pamata sesto daļu, es atsaukšos uz saviem iepriekšējiem apsvērumiem[25]. It īpaši attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 98. punktu — tajā vienkārši ir noteikts, ka saskaņā ar *UPOV* dokumentu TG/1/3 detalizēta apraksta publikācija ir to pierādījumu starpā, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu [šķirnes] plašo pazīstamību. Šis apgalvojums tika izteikts, lai pamatotu Pirmās instances tiesas veikto Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punkta interpretāciju pārsūdzētā sprieduma 99. punktā, saskaņā ar kuru atbilstoši šai normai detalizētu apraksta publikāciju var ņemt vērā. Pat ja, kā pati [Pirmās instances] tiesa norādīja pārsūdzētā sprieduma 97. punktā, *UPOV* normās ir atsauce uz augu "šķirnes" detalizētu aprakstu, šis apstāklis pats par sevi nav pietiekams, lai secinātu, ka pārsūdzētais spriedums ietver acīmredzamas pretrunas, pieņemot, ka Apelācijas padome varētu ņemt vērā minētajās publikācijās ietverto detalizēto aprakstu.

77. Attiecībā uz otrā pamata otro daļu jāatgādina, pirmkārt, ka šīs apelācijas sūdzības ietvaros ir jāaplūko nevis procesa likumība vai it īpaši pierādījumu savākšanas likumība KAŠB un Apelācijas padomē, bet drīzāk procesa Pirmās instances tiesā likumība.

78. Otrkārt, tajā sprieduma daļā, par kuru ir iesniegtas šīs sūdzības, Pirmās instances tiesa tikai noteica, vai Apelācijas padomei bija jāņem vērā šī zinātniskā literatūra, secinot par salīdzināmās šķirnes plašo pazīstamību. Tādēļ nevar veiksmīgi apgalvot, ka Pirmās instances tiesa ieguva acīmredzami nepilnīgus pierādījumus tādēļ, ka netika salīdzinātas šajā literatūrā aprakstītās augu īpašības ar reģistrācijai pieteiktās šķirnes īpašībām.

79. Attiecībā uz otrā pamata trešo daļu jāuzsver, kā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 99. punktā pareizi norādīja, ka Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punktā ir minēti konkrēti gadījumi, kuros "it īpaši" citas šķirnes pastāvēšana ir uzskatāma par plaši pazīstamu, bet ka šī norma neietver nedz izsmeļošu to rādītāju sarakstu, kurus

25 — Skat. šo secinājumu 66. un 67. punktu.

var ņemt vērā šajā sakarā, nedz arī citu noteikumu, kas ierobežotu pierādījumu vākšanu.

80. Turklāt tas, ka 1991. gada *UPOV* konvencijas [Starptautiskās jaunu augu šķirņu aizsardzības konvencijas] 7. pantā, uz kuru R. Šrēders pamatojas šī pamata šīs daļas ietvaros — pretēji šīs konvencijas 1978. gada redakcijai —, detalizētais apraksts publikācijā nav skaidri minēts kā rādītājs, kuru var ņemt vērā, nav pierādījums tam, ka saskaņā ar šo konvenciju un atsaucoties uz Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punktu, šāda pierādījuma izmantošana nav pieņemama. Arī salīdzinājums ar Vācijas tiesībām un patentu tiesībām nepārliecina attiecībā uz šīs regulas interpretāciju.

81. Patiešām, manuprāt, nepastāv obligāti iemesli, kādēļ vispārīgā veidā būtu jāizslēdz, ka saistībā ar Regulas Nr. 2100/94 7. panta 2. punktu varētu ņemt vērā zinātniskās publikācijas. Cik lielā apmērā konkrēta publikācija nosaka vai palīdz noteikt, ka salīdzināmā šķirne ir plaši pazīstama, ir pilnīgi cits jautājums, kurš jāaplūko atbilstoši katras atsevišķas lietas apstākļiem un it īpaši ņemot vērā īpašo attiecīgās publikācijas saturu.

82. Tādēļ Pirmās instances tiesa, manuprāt, varēja, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, secināt, ka Apelācijas padomes pienākums bija ņemt vērā minētajās publikācijās iekļauto detalizēto aprakstu, lai secinātu, vai salīdzināmā šķirne ir plaši pazīstama.

83. Visbeidzot jānorāda, ka šīs publikācijas katrā ziņā bija viens no rādītājiem, kuru Apelācijas padome ņēma vērā, konstatējot, ka E. van Jārsfelda salīdzināmā šķirne bija plaši pazīstama.

84. No tā izriet, ka otrā pamata pirmā, otrā un trešā daļa ir jānoraida.

b) Otrā pamata ceturtā daļa, kurā tiek apgalvots, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu saistībā ar R. Šrēdera argumentiem par Regulas Nr. 2100/94 62. panta pārkāpumu

i) Galvenie argumenti

85. Ar otrā pamata ceturto daļu R. Šrēders apgalvo, ka Pirmās instances tiesa kļūdījās, pārsūdzētā sprieduma 104. punktā nospriežot, ka viņa apgalvojums, kurš ir norādīts minētā sprieduma 103. punktā, proti, ka KAŠB šķirne "SUMCOL 01" esot bijusi jāatzīst par skaidri atšķirīgu, redzami ir pretrunā viņa izklāstītajam apgalvojumam, saskaņā ar kuru reģistrācijai pieteiktā šķirne "SUMCOL 01" un E. van Jārsfelda salīdzināmā šķirne ir viena un tā pati šķirne. Šāda pretruna nepastāv, jo — kā viņš apgalvo — E. van Jārsfelda nosūtītie augi piederēja "SUMCOL 01" šķirnei un "salīdzināmā šķirne", no kuras "SUMCOL 01" būtu bijusi skaidri atšķirīga, nepastāvēja.

ii) Vērtējums

86. Pirmkārt, es varu norādīt, ka Pirmās instances tiesā pirmā pamata trešās daļas ietvaros R. Šrēders apgalvoja — kā tiesa to ir fiksējusi pārsūdzētā sprieduma 103. punktā —, ka KAŠB esot bijis jānolemj, ka "SUMCOL 01" šķirne bija skaidri atšķirīga. Tā kā minētā pamata pirmajā daļā R. Šrēders centās parādīt, ka salīdzināmā šķirne un E. van Jārsfelda nosūtītā šķirne faktiski bija viena un tā pati, Pirmās instances tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā šajā sakarā, pārsūdzētā sprieduma 104. punktā varēja nospriest, ka šie divi apgalvojumi ir acīmredzami pretrunīgi.

87. Otrkārt, Pirmās instances tiesa ņēma vērā, ka R. Šrēdera argumenti pirmā pamata trešās daļas ietvaros balstījās uz kļūdainu pieņēmumu, kā tas ir redzams no pārsūdzētā sprieduma 105. punkta; tas katrā ziņā ir skaidrs jau no apsvērumiem pirmā pamata pirmajās divās daļās.

88. Tādējādi sūdzība, ka Pirmās instances tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka R. Šrēdera apgalvojumi bija pretrunīgi — pat pieņemot, ka tie nebija pamatoti —, nevar būt efektīva un ietekmēt sprieduma spēkā esamību.

89. Līdz ar to otrā pamata ceturtā daļa ir jānoraida.

c) Otrā pamata piektā daļa, kurā tiek norādīts uz pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā, novērtējot Heines dalību uzklausīšanā Apelācijas padomē

i) Galvenie argumenti

90. Ar šo otrā pamata daļu R. Šrēders apgalvo, ka, pārsūdzētā sprieduma 129.–131. punktā novērtējot Heines dalību uzklausīšanā Apelācijas padomē, Pirmās instances tiesa pārkāpa Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punktu un 15. panta 2. punktu. Pirmkārt, Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punktu lēmums par pierādījumu savākšanu ir jāpieņem arī attiecībā uz puses uzklausīšanu. Tādējādi, pat ja Heine tika uzklausīta KAŠB "darbinieces" statusā un nevis kā liecinieces vai eksperte, viņai vajadzēja nosūtīt formālu pavēsti ierasties uz uzklausīšanu. Otrkārt, ir nepareizi apgalvot, ka Heine bija KAŠB "darbiniece"[26], jo tajā laikā viņa bija *Bundessortenamt* darbiniece. Treškārt, nedz KAŠB, nedz Apelācijas padome nav pamatojusi savu apgalvojumu, ka Heine atbilstoši Regulas Nr. 1239/95 15. panta 2. punktam varēja darboties KAŠB vārdā.

ii) Vērtējums

91. Pirmkārt, attiecībā uz R. Šrēdera sūdzību skaidri jānoteic, ka — pretēji Pirmās instances tiesas apgalvotajam pārsūdzētā sprieduma 130. punktā, ka Heine bija *Bundessortenamt* un nevis KAŠB darbiniece, — šķiet, ka šī kritika ir pamatota ar neprecizitāti pārsūdzētā sprieduma versijā vācu valodā. Tomēr gan no redakcijas franču, gan angļu valodā, kā arī no attiecīgās rindkopas lasījuma kontekstā ir skaidrs, ka Pirmās instances tiesa patiesībā nosprieda, ka Heine tika uzklausīta kā KAŠB "darbiniece", tādējādi — kā šī biroja pārstāve.

92. Otrkārt, tā kā Heine sēdē rīkojās kā KAŠB, kurš saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 68. pantu

26 — Pārsūdzētā sprieduma redakcijā vācu valodā — "Bedienstete", proti, (valsts iestādes) darbiniece.

pats par sevi ir lietas dalībnieks apelācijas procesā, pārstāve un līdz ar to nebija patstāvīga lietas dalībniece kā lieciniece vai eksperte, Pirmās instances tiesa nav pārkāpusi Regulas Nr. 1239/95 60. panta 1. punktu, kad tā pārsūdzētā sprieduma 130. punktā apstiprināja, ka viņas klātbūtnei uzklausīšanā nebija vajadzības pieņemt lēmumu par pierādījumu savākšanu šīs normas izpratnē.

95. No tā izriet, ka otrā pamata piektā daļa nav pamatota.

96. Manuprāt, tādēļ ir jāsecina, ka otrais pamats arī ir pilnībā jānoraida.

97. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, es uzskatu, ka apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

93. Šajā kopsakarā, treškārt, Pirmās instances tiesa norādīja, ka KAŠB pamatoti paskaidroja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1239/95 15. panta 2. punktu Heines veiktās darbības saskaņā ar vienošanos starp KAŠB un *Bundessortenamt* par tehnisko pārbaudi ir KAŠB darbības tiktāl, ciktāl tās attiecas uz trešām personām.

VII — Tiesāšanās izdevumi

94. R. Šrēders nav pamatojis savu apgalvojumu, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz šo konstatējumu vai piemērojot Regulas Nr. 1239/95 15. panta 2. punktu, viņš tikai apgalvo, ka nedz KAŠB, nedz Apelācijas padome nav pierādījusi, ka Heine izpildīja prasības attiecībā uz likumīgu KAŠB pārstāvību.

98. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā KAŠB ir prasījis piespriest R. Šrēderam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā R. Šrēderam spriedums ir nelabvēlīgs, viņam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

VIII — Secinājumi

99. Iepriekš minēto iemeslu dēļ iesaku Tiesai:

— 1) apelācijas sūdzību noraidīt;

— 2) piespriest R. Šrēderam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.